

Καστελιώτικα Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 21

28 ΜΑΪΟΥ 1965

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 1

ΤΗΛΕΦ 628.529 ΑΘΗΝΑΙ

TAX. ΤΟΜΕΥΣ 141

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Την 27ην Ἀπριλίου 1965, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 3.30 μ. μ., ἐδόθη εἰς Καστέλλια διάλεξις με ὀμιλητὴν τὸν κ. Δημ. Χαλατσᾶν καὶ με θέμα «Οἱ προοπτικὲς γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χωριοῦ μας». Τὴν ὀμιλίαν παρεκολούθησε πλῆθος κόσμου. Ἡ ὀργανώσις τῆς διαλέξεως, ὡς εἶχον προαναγγεῖλαι, εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, ἐγένετο ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ χωριοῦ μας, φοιτητὰς καὶ σπουδαστὰς καὶ εἶναι ἡ πρώτη τῆς σειράς τῶν διαλέξεων, ποὺ θὰ ἀκολουθήσονται πάνω σὲ θέματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ χωριὸν μας καὶ ποὺ ἡ δημοσία συζητήσῃ τὰ νῦν αὐτὰ θὰ συνετέλεσε εἰς τὴν ταχυτέραν λύσιν τούτων.

Τὸν ὀμιλητὴν παροῦσασαν, ἐκ μέρους τῶν νέων, ὁ κ. Εὐάγγ. Κωτσίκης, εἰπὼν μεταξὺ τῶν ἄλιων καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἡ σημερινὴ ὀμιλία, πρώτη τῆς σειράς τῶν ὀμιλιῶν, ποὺ θὰ ἀκολουθήσονται, φιλοδοξεῖ ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαραχθὴν μιᾶς χρησιμῆς προσφορᾶς πρὸς τὰ Καστέλλια, τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν προκοπὴν τῶν ὁποίων, ὅλοι ἐπιθυμοῦμε.

Εὐχαριστοῦμε τὸν ἐκλεκτὸν συμπατριώτην μας κ. Δημ. Χαλατσᾶν, ὁ ὅποιος, εὐχαρίστως, ἀπεδέχθη νὰ εἶναι ὁ πρῶτος ὀμιλητὴς στὴν σειράν τῶν ἐκδηλώσεων ποὺ μελλοντικῶς ἔχουν προγραμματισθῆ.

*Ἐπειτα ἀνήλθεν εἰς τὸ βῆμα

**3.000.000 ΔΡΧ.
ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ**

*Ἐπαλήθη ἄπασα ἡ ἐσοδεία καὶ τοῦ Καστελλίων παραγωγῆς 1964, ἀνερχομένη εἰς 100.000 κιλὰ περίπου, ἀντὶ τῆς τιμῆς τῶν 27 δραχμῶν κατὰ κιλόν. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ παραγωγή ἡγοράσθη ἀπὸ τὴν Καπνοβιομηχανίαν Παπαστράτου.

ὁ ὀμιλητὴς κ. Δημ. Χαλατσᾶς. Τὴν ὀμιλίαν τοῦ κ. Χαλατσᾶ, παραθέτομε σὲ γενικὲς γραμμὰς λόγῳ ἐλλειψέως χώρου.

ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ

Τὸ πρόβλημα: Ἐσαρίσματα — ὄλοι μοιάζουσι σὰ νὰ εἶναι με μιὰ βαλίτσα στὸ χέρι — Ἀστυφιλία — Ἀποδημία — ἔλλειψις νέων — Τὰ κορίτσια πανδρεύονται μόνον στὴν πόλιν — ἀνυπαρξία νέων γάμων — ἀνυπαρξία νέων γεννήσεων.

Ἀ ἴ τ ι α: Ὁ πόλεμος (κατὰ στροφές — θάνατοι — διατήρησις τῆς ἰσορροπίας τοῦ χω-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ "ΚΟΙΝΟΝ" ΔΩΡΙΩΝ - ΚΑΛΛΙΩΝ

Δ' (Τελευταῖον)

Ἐπὶ τοῦ κ. Β. Δωριέως

"Ἄν πάτε στὸ Εἰρηνοδικεῖο τῆς Γραβιάς καὶ ρωτήσετε ποῖο Χωριὸν δὲν κάνει καθόλου δίκαιες, ἢ κάνει ἐλάχιστες—τὶς ἀπαραίτητες — θὰ σᾶς ἀπαντήσουν μ' ἓνα στόμα, Εἰρηνοδικεῖο καὶ Γραμματικὸς, «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ». Δὲν ἔχουν ἀράγε οἱ κάτοικοι ἐδῶ διαφορὰς; ψάφιοι εἶναι; Ἄλλοίμονο, μὴν ἀδικεῖτε τὴν πιδ ζωντανὴ «λαοσύνη» τῆς περιοχῆς. Ἀλλὰ τί συμβαίνει, ἂν ἓνας ζωηρὸς τσοπάνος ἀπολύσῃ τὴν τριφυλιά τοῦ Μπαρμπά—Θανάση; Ἀπλούστατα, ἂν δὲν τὸν δῆ ὁ ἀγροφύλακας τοῦ χωριοῦ θὰ τὸν δοῦν οἱ ἄλλοι χωρῖα νοὶ ἢ θὰ ἐντοπίσουν τὴν ζημιὰν οἱ ἄλλοι τσοπάνηδες ἢ ἀκόμα, θὰ τὸν δοῦν οἱ νεοκράτες, οἱ ἀγρυννοὶ φύλακες τοῦ νεροῦ.... Θὰ τὸν δῆ τὸν ἀπολοισιάρη τὸ παληκάρη ποὺ σηκώθηκε στὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα κι' ἀποφάσισε νὰ πάη ν' ἀλλάξῃ τὸ μου-

λάρι (δηλαδὴ νὰ πάει τὸ παλοὺ κι ποὺ τῶχει δεμένο πιδ πέρα), γιὰ νὰ βοσκήσῃ στὸ ἀπάτητο χορτάρι, γιὰ νάνα γερῶ νὰ τὸ δουλέψῃ πρόθυμα τὴν αὐγή. Τέλος, θὰ τὸν δοῦν οἱ κοπέλλες ποὺ ξεκινοῦν σύνταχα γιὰ τὸ μάζμα τοῦ καπνοῦ, κι' ἔχουν τὶς βαμποκέλλες ριχτὲς με χράρι σὰν κασκόλ στὸ λαιμὸ ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἀνεβῆ μιὰ φκέντρα ὁ ἥλιος ὅποτε θὰ μαντικωθοῦν σὰν χανούμιες γιὰ νὰ μὴν μαυρίσουν.

"Ὅλοι θὰ εἰδοποιήσονται τὸν Μπαρμπά—Θανάση πῶς τὸν ἀπόλυσαν τὴν Τριφλιά. Περιεργὸς κόσμος, μετὰ τὴν ἀλήθεια θὰ πῆ κάποιος. Προδότες ἀπὸ πεποῖθησι; Ὅχι ἀσφαλῶς. Ἀπλούστατα, σέβονται τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὸν ἰδρώτα τοῦ ἄλλου. Ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα τὸ λόγο ἔχουν οἱ ἐκτιμηταί. Εἶναι δυὸ—τρεῖς σεβαστοὶ γέροντες καὶ κανένας σαραντάρης νοικοκύρης ψημμένος (μαθητεύμενος αὐτὸς) οἱ ὅποιοι τραβοῦν μαζί με τὸ ΜΠΑΡΜΠΑ—Θανάση καὶ τὸ ζωηρὸν ζημιάρη γιὰ τὸ κτήμα. Γίνεται ἡ ἐκτίμησις καὶ ὁ γεροντότερος ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τόπου: «Θὰ δώσῃς στὸ Θανάση 50 δραχμὰς, πέντε ἀκάδες τυρί καὶ πέντε ὀκάδες μαλλιά στὸν κοῦρο, καλὰ, ὄχι κολάκρα καὶ μὴν τὸ ξανακάνῃς αὐτὸ παιδί μου, γιὰτὶ θὰ περῆς στὰ μαγαζιά καὶ δὲν θὰ σοῦ λῆ κανένας καλημέρα. Θὰ σὲ φωνάξῃ κι' ὁ Παππᾶς στὴν ἐκκλησίαν καὶ τότε θὰ τρέχῃς στὴ Σεγδίτσα, γιὰτὶ δὲν θὰ σοῦ δώσουν γυναικὰ στὸ χωριό».

Ἡ ἱστορία αὕτη μοῦθύμισε τὸ θάνατο ἐνὸς γέροντος ἐκτιμητοῦ, τοῦ Μπαρμπά—Γρηγόρη τοῦ Λουκαγέρη (τοῦ Τσιρογληγόρη).

Πῆγε ὁ Παππᾶς νὰ τὸν μεταλάβῃ. Εἶχε πλέον ὁ Πλάσιος ἀποφασίσει νὰ τὸν ξαναπάρῃ ἀπὸ τὸν χωριὸν, νὰ λυτρώσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀπὸ τὸ παράλυτο στὰ τελευταῖα του, σώμα. «Πές μου τὰ κρίματά σου, Γρηγόρη». Τὸν ρώτησε ὁ παπᾶς, κι' ὁ Ἅγιος αὐτὸς ἄνθρωπος (γι' αὐτὸ τὸ διηγῆθηκε ὁ ἐξομολογητὴς ἱερεὺς, ἰδίῳ εἶναι

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελ.)

Ἡ ἘΚΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΗΝ 13^{ΗΝ} ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΑΝΑΙΚΙΟ.ΙΝΩΣΙΣ

Εὐχαρίστως σᾶς ἀνακοινοῦμεν ὅτι, κατὰ τὴν 14ην Ἰουνίου 1965 ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θέλει τελεσθῆ λειτουργία εἰς τὸ Παλλιοκαστέλλι, με συμμετοχὴν καὶ τῶν συγχωριανῶν μας, κατοίκων τῆς Κοινότητός μας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σᾶς παρακαλοῦμεν ὅλους ὅπως συμμετάσχῃτε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν σας εἰς τὴν ὡς ἔνω ἑορτὴν. ΤΙΜΗ ΕἰΣΙΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤ' ΕἰΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΔΡΧ. 80.

Δηλώσεις συμμετοχῆς μετὰ καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου γίνονται μέχρι καὶ τῆς 10^{ης} Ἰουνίου 1965 εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40, τηλ. 525-533.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13 ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ—Ἀναχώρησις με πούλλαν ὥραν 6.30 π.μ. ἀπὸ ΔΗΜΟΤ. ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ καὶ ὥραν 7 π.μ. ἀπὸ Σταθμὸν Λαυρίου Χαλκοκονδύλη 40. Στάθμευσις εἰς Λεβαθεῖαν ἐπὶ 30'.

14 ΙΟΥΝΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ—Ἀναχώρησις διὰ Παλλιοκαστέλλι ὥραν 7 π.μ. ἀπὸ Καφενεῖον Παπανικολάου, ὥρα 8 λειτουργία, χορὸς, γλέντι.

Ἀναχώρησις δι' Ἀθήνας ὥρα 5 π.μ.

(Ἰὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον)

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΩΝ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ

ΜΟΥΡΕΣ

Θυμάμαι τις πολλές χρονιές, όταν χωρίζαν οι μηλιές και στρίβαν οι τριανταφυλλιές θρασομανούσαν στις σκαμνιές οι μούρες φορτωμένες, άγουρες — γινωμένες, μούρες που πέφταν στρώματα στα κότσιλα τὰ χώματα που κάτω έμεις θσοκούσαμε (τρώγοντας τις φυσούσαμε).

Ή πάνω έκολλούσαμε ως τὰ ξεκλώναρα ψηλά, —στ' άμίλητα και στα κρυφά— βομπρισμένοι μιά χαψιά, ξεπουλτοι χωρίς κοιλιά, ως τὰ ξεκλώναρα ψηλά σου κόβονταν ή άνασαιμιδιά —όλο τερτίπια, τρέλλες— να φτάσωμε τις τζέλες.

Σάν τὰ ιστουργίτια μοιάζαμε κατάκορφα έκουρνιάζαμε και μούρες έτινάξαμε, να φάνε μούρες πάλι ήλοι μικροί — μεγάλοι, τζέλες και τζελομένες. Ξάφνου μάς θλέπαν στα ψηλά βάζαν τὸ ρέκο οι μάνες: —μήν τσακιστούνε τὰ παιδιά!

Τὰ χρόνια έπεράσανε άσπρίσαμε, γεράσαμε, τώρα που άποστάσαμε, παλαιοί μου—χωριανοί μου, θα ήθελα σε μιά σκαμνιά άπάνω κουρνισμένους κρυμμένους—κλαρωμένους, τινάζοντας τις λαύρες, βροχή να πέφτουν μούρες στις πλάκες, στο χοντάκι —άλλες να τρώη τ' αυλάκι—, βροχή να πέφτουν μούρες να τρώνε τὰ παιδόπουλα άπάνω στο σεντόνι —μαινάδες και γειτόνοι — να γλύφουν τὰ γυφτόπουλα, οι κότες, τὰ κοτόπουλα, άγουρες—γινωμένες, κάτασπρες, μελωμένες, μούρες εύλογημένες.—

Α.Καστελλιιώτης

ΤΟ "ΚΟΙΝΟΝ"

(Συνέχεια έκ τής 1ης σελίδος) παράδειγμα προς μίμηση), άκούστε τί του άπήνησε:

«Ο Θεός να με συγχωρήση, Παπά μου, άν άδίκησα κανένα χωριανό στις έκτιμήσεις που με καλούσαν να κάνω». Άλλά τί θα γίνη άν χωρή κάτι χωρίς να δη μάτι αυτόν που τὸ πήρε;

Έδώ έπαιξε τὸ ρόλο της ή Έκκλησία. Στα Καστέλλια, ή Έκκλησία θρίσκειται πολύ κοντά στον προορισμό της, εκεί που την έταξε ο Θεάνθρωπος. Χρειά ζεται πολύ χαρτί και θα μάς άπασχολήση άλλοτε ή περιγραφή του θρησκευτικού και πνευματικού κέντρου του Χωριού. Στην προκειμένη περίπτωση, ο Παπάς θα φωνάξη την Κυριακή από την Ήραία Ήύλη και θα τ' άκούσουν όλοι, πώς κάποιος πήρε τὸ άρνι της τάδε χήρας.

Άν δε θρεθῆ, θα τὸ πληρώση ή Εκκλησία (έχει ειδικό τομείο γι' αυτό) και τὸ κρέμα θα βαρύνη τὸν κλέφτη και την οικογένειά του. Δεν έχει θέσι στο χωριό αυτός ο άνθρωπος και ή εκκλησία θα τὸν άφορίση, ώστε την άγια ήμέρα που έλοι πρέπει να την άφιερώνουε στη λατρεία και εύχαριστία του Δημιουργού, να στρέφεται ή σκέψις όλων έναν τῶν του κακού συμπολίτου.

Σωτήριο τὸ μέτρο. Σήμερα, πολύ σπάνια χάνονται πράγματα στο χωριό.

Αυτὰ είναι τὰ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ.

Σε τέτοιο χωριό θα έλθετε έλοι οι γύρω (Κανιανίτες - Βαριανίτες - Μπραλιώτες - Μαυρολιθαριτες κλπ.).

Έλάτε να τὸ κάνουμε μεγαλύτερο αυτό τὸ άμορφον χωριό. Να τὸ κάνουμε «Καλλίτερο» για μάς, για τὰ παιδιά μας, μιά καινούργια «ΛΥΚΙΟΡΡΟΙΑ» (Ροή Φωτός) πάνω στα έρείπια της Παλαιάς έκεινης, μιά ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ τὸν ΔΩΡΙΕΩΝ και ΚΑΛΛΙΕΩΝ.

B. ΔΩΡΙΕΥΣ

"ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ,"

Διαδέτει τὰ έκλεκτότερα προϊόντα ύγραεριών ΚΟΥΖΙΝΑΙ «ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ»

Γενικός Άντιπρόσωπος ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

ΝΙΚΟΛ. Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

Ή κ. Παναγιώτα Π. Χαμηλού, τὸ γέν. Παν. Δερμάνη, έτεκεν άρρεν έν Καστελλίους τήν 13.5.65.

Ή Κωνσταντία Άσημ. Μπαλωμένου, τὸ γένος Άν. Χαμηλού, έτεκεν άρρεν έν Καστελλίους τήν 10.5.65.

Ή κ. Μαρία Πέτ. Τσιμπούρη, φίλη τής έφημερίδος μας, έτεκεν αίσιώς άρρεν. Ευχόμεθα να τούς ζήση.

Ή κ. Μαρία Πέτ. Τσιμπούρη, φίλη τής έφημερίδος μας, έτεκεν αίσιώς άρρεν. Ευχόμεθα να τούς ζήση.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Παναγιώτης Π. Προβιάς άνεδέξατο έκ τής κολυμβήθρας τὸ θήλυ τέκνον του κ. Αντωνίου Παγουρτζή, ονομάσας αυτό Παναγιώτα.

Ο κ. Ήλιος Χ. Ζείνης άνεδέξατο έκ τής κολυμβήθρας τὸ θήλυ τέκνον του κ. Βασιλείου Μοσχολιού, ονομάσας αυτό Άλιάνδρα.

Ή κ. Γεωργία Σιώκου, κάτοικος Λαμίας, άνεδέξατο έκ τής κολυμβήθρας τὸ άρρεν τέκνον του κ. Ήλια Κατσάρα, ονομάσας αυτό Σταματίον.

Ο κ. Ευάγγελος Μπάκας άνεδέξατο έκ τής κολυμβήθρας τὸ άρρεν τέκνον του κ. Τσιζάρχου Κουτρούμπα, ονομάσας αυτό Ήωάννην.

Ο κ. Άθανάσιος Μάνταλος, έκ Γραβιάς, άνεδέξατο έκ τής κολυμβήθρας τὸ θήλυ τέκνον του κ. Άνδρέα Μπαλωμένου ονομάσας αυτό Γεωργίαν.

Ο κ. Ήλιος Κωστής, έκ Λαμίας, άνεδέξατο έκ τής κολυμβήθρας τὸ άρρεν τέκνον του κ. Σταύρου Καραπαναγιώτου, ονομάσας αυτό Έλευθέριον.

Οι κ.κ. Δῆμος Άποστολόπουλος και Γεώργιος Χ. Δερμάνης άνεδέξαντο έκ τής κολυμβήθρας τὰ διδυμα τέκνα του κ. Λουκά Γραβιά, ονομάσαντες αυτά Νικόλαον και Ήωάννην αντίστοιχως.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ήρραβωνίσθη εις Καστέλλια ή δις Ευθύμια Άθ. Χουλιάρα μετά του κ. Ευστρατίου Τανταντζι κίδη.

Ήρραβωνίσθη εις Καστέλλια ο κ. Ευθύμιος Σπ. Κουτρούμπας μετά τής διίδος Έλένης Ικόκοτα, έκ Μασχοχωρίου.

ΓΑΜΟΙ

Τήν 26.4.65 εις τὸν Ήερὸν Ναὸν Άγίου Δημητρίου Λαμίας έτελέσθησαν οι γάμοι του κ. Άναστασίου Κολέτσου μετά τής διίδος Ευάγγελίας Βασιλείου Κατοική. Παράνυμφος παρέστη ο Συμβολαιογράφος κ. Διαμαντής.

Τήν 29. 4. 65 εις τὸν Άγ. Νικόλαον, Μοσχάτον, έτελέσθησαν οι γάμοι του κ. Ιωάννου Ήυ. Ζείνη, υπαλλήλου ΟΛΠ, μετά τής διίδος Έλευθερίας Άναστασάκη.

Εις Λαμίαν έτελέσθησαν οι γάμοι του κ. Κωνσταντίνου Ναούμ μετά τής διίδος Άλεξάνδρας Ήωάν. Προβιά, άμφότερων υπάλλων ΟΤΕ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

- 1) Γεώργιος Παπαευθυμίου & Ευθύμ. Άποστολόπουλος Δρ. 100
 - 2) Ευθύμ. ΙΚ. Κουσουρής » 100
 - 3) Ευθύμ. Α. Περδικής » 200
 - 4) Άπόσ. Α. Χαλατσάς » 100
 - 5) Ευθ. Παναγιής » 100
 - 6) Κων. Ν. Κόλιτας » 200
 - 7) Παναγ. Α. Μακρής » 100
 - 8) Άθαν. Ν. Τσακνιάς » 50
 - 9) Δημ. Παναγιώτου » 50
 - 10) Ήωάννης Μουλάς » 100
 - 11) Ζαχ. Τσακρής » 150
 - 12) Γεώρ. Κ. Κουσουράς » 100
 - 13) Δημ. Κ. Κουσουρής » 100
 - 14) Ήω. Ήλ. Βέλλιος » 150
 - 15) Παν. Παπανακλής » 100
- Έπανόρθωσις: Εις τὸ ύπ' άρ. 18 φύλλον τής έφημερίδος μας, έδημοσιεύθη έσφαλμένως εις τήν 2αν σελίδα και εις τήν στήλην «Συνδρομας μάς άπέστειλαν», Ήωάννης Κ. Λιάκος δργ 100, άντι του όρθου Παναγιώτης Άριστ. Λιάκος δρ. 100.
Γεώργ. Γ. Κουσουρής Δρ. 100
Δημ. Κ. Κουσουρής » 100
Ήωάν. Ήλ. Βέλλιος » 150
Παναγ. Παπανακλής » 100

Διευθυντής
ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ
Άρχισυντάκτης
ΕΥΑΓΓ. Π. ΚΩΤΣΙΚΗΣ
Διαχείρισις — Έμβόσματα
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ήπεύθυνος Τυπογραφείου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΟΥΡΔΗΣ
Βυζαντίου 17 Αθήνας
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ:
Νομ. Προσώπων δρχ. 200
Ήδιωτικά: Προαιρετικά
Είσοφοι

Κύριε Διευθυντά,

1. Είς τὸ ἀπὸ 24.4.65 φύλλον τῆς ἡμερησίου σας «Τὰ Καστελλιώτικα Νέα» δημοσιεύεται ἄρθρον «Ἀντιλεγόμενα — Δωριεῖς — Κυτινίον», ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΥ.

2. Ἡ ἀνωνυμογραφία εἰς τὸν Δημόσιον Τύπον, συνοδευομένη κατὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος, με ἀνοικτὸν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ψευδωνύμου τοῦ γράφοντος, ἐνεργούντος μάλιστα καὶ αὐτοδιαφημισμὸν ἀναμειγμένον με κριτικὴν, δὲν συμπαθεῖται ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸν κοινόν, πολλῶ μᾶλλον ὅταν τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὸ ΔΩΡΙΚΟΝ κοινόν, τὸ ὅποιον διακρίνεται διὰ τὴν ὀξύνοιάν του.

3. Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ κ. ΚΥΤΙΝΙΟΥ ἀναφέρεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὸ ἀπὸ διετίας δημοσιευθὲν (Φύλλον 2) 15.9.63 ἡμερησίου «Τὰ Καστελλιώτικα Νέα», Πεικνὸν ἱστορικὸν σημείωμά μου «Τὸ Κυτινίον τῶν Δωριέων καὶ οἱ Καστελλιώτες μας» εἶμαι ἱπποχρεωμένος νὰ διευκρινίσω τὰ ἀντιλεγόμενα τούτου, διὰ τῶν κάτωθι ἀπαντήσεων:

4. Ἀπάντησις Πρώτη.

α) Τί εἶπεν καὶ πῶς τὰ εἶπεν ὁ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ τὸ Πάσχα 1955, ὡς ἀναφέρει εἰς τὸ ἄρθρον του, δυστυχῶς δὲν ἐγνώριζον ὅταν ἔγραψα τὸ ἱστορικὸν σημείωμά μου, ἄλλ' οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίζω, καθ' ὅσον δὲν ἀνευρίσκονται πηθεναί. Σὺ πεπῶς, ἐπ' αὐτῶν δὲν δύναμαι νὰ ἀπαντήσω.

β) Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἱστορικοὺς Γερμανοὺς, Ἀγγλοὺς, καὶ Ἕλληνας γηγενεῖς... διὰ τοὺς ὁποίους ἀναγράφει, ὅτι διὰ στρέψασιν τὴν ἀλήθειαν, ὡς πρὸς τὴν ἱστορικὴν τοποθέτησιν τῶν Δωριέων, δὲν νομίζω ὅτι φωτίζεται ὁ ἀναγνώστης, καθ' ὅσον ἀναφέρει τούτους ἀόριστως, πλὴν θεδαίως διὰ τὸν ὑποφαινόμενον γηγενή... διὰ τὸν ὅποιον καὶ ἀνταπαντῶ.

5. Ἀπάντησις Δεύτερη.

Εἰς τὴν παράγραφον (α) τοῦ κ. ΚΥΤΙΝΙΟΥ παραποιεῖται ἡ ἐννοια τοῦ ἱστορικοῦ σημειώματός μου, πρὸς διευκρίνισιν δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ κρίνοντος ἀναγνωστικοῦ κοινού, τίθενται ταῦτα ὡς ἔχουσιν:

α) Ὁ ὑποφαινόμενος τῆν 15.9.63 γράφει:

«Οἱ Δωριεῖς ὡς ἄνθρωποι ἦσαν τραχεῖς ἀπότομοι εἰς τοὺς τρόπους, φιλαλήβεις, δίκαιοι, πρακτικοί, ἀπλοὶ, ἀνδρείοι, πολεμοχαρῆτεροι καὶ ρωμαλεώτεροι τῶν ἐντοπίων. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν καθόδον των (καθόδος Ἡρακλειδῶν) ἐπεκράτησαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, δημιουργήσαντες τὸν ὑγιᾶ σκελετὸν τῆς κυρί-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑ: ΔΩΡΙΕΙΣ - ΚΥΤΙΝΙΟΝ, ΤΟΥ Κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΥ

Τοῦ ὑποστρατήγου κ. Δημητρίου Λυκαυεργή

ας φυλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, με νέον πολιτισμὸν, τὸν ὅποιον ἐξάπλωσαν διὰ τῶν ΔΩΡΙΚΩΝ ἀποικιῶν εἰς ὅλας τὰς ἀκᾶς τῆς Μεσογείου, Μ. Ἀσίας, Σικελίαν, Νήσους Ἀιγαίου, Κέρκυραν, Κρήτην καὶ Κύπρον.

β) Ἐνῶ ὁ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ ἈΝΤΙΛΕΓΩΝ γράφει: «Ἐδημοσιεύθη τῆν 15.9.63 ὅτι (α) οἱ Δωριεῖς, τραχεῖς καὶ πολεμοχαρεῖς, ἐπεβλήθησαν τῶν γειτόνων των διὰ τῆς θίρας. Τούναντίον, αὐτοὶ ἔπασχον παρ' αὐτῶν καὶ μάλιστα οἱ Φωκεῖς κατέλαβον τὸ Βόιον (Θουκ. Α' 107) καὶ οἱ Οἰταῖοι τοὺς ἐπέβησαν παντοιοτρόπως (Θουκ. Γ' 92) κ.τ.λ.»

γ) Ἀνατρέξας εἰς τὸ ἀξιωματικὸν ἄρθρον Α' 107 τοῦ Θουκυδίδου, διεπίστωνα ὅτι τοῦτο δὲν ἀναγράφει ὅτι οἱ Φωκεῖς κατέλαβον τὸ Βόιον, ἀλλὰ ὅτι κατὰ λαθὸν μίαν πόλιν τῆς Δωριέως, τὴν ὁποίαν πισθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν.

δ) Ὁ ὑποφαινόμενος χαρακτηρίζει μὲν τοὺς Δωριεῖς πολεμοχαρεῖς, πλὴν ὅμως δὲν ἀναφέρει εἰς τὴν θίραν καὶ πολέμους κατὰ ἐπιβολὴν των. Τὰ ὑπέμου ἀναφέρονται εἰς γενικότητα περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ΔΩΡΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα καὶ γενικῶς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀσίαν τῆς Μεσογείου. Ἐν Ἐ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΥ ἀναγραφόμενα ἐντοπίζονται εἰς τὸν γεωγραφικὸν χώρον τῆς Δωρικῆς Τετραπόλεως, τὰ ἴσα θεδαίως δὲν ἀμφισβητοῦνται. Ἐκείνο μόνον τὸ ὅποιον ἀμφισβητῶ εἶναι: ὡς πρὸς τὸν σκελετὸν καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς διαφωνίας, ἡ ὁποία εἰσαπαράποισεῖται.

6. Ἀπάντησις Τρίτη.

Εἰς τὴν παράγραφον (β) τοῦ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΥ ἀπαντῶ:

α) Ὁ ὑποφαινόμενος τῆν 15.9.63 γράφει:

«Οὔτοι (δηλ. οἱ ΔΩΡΙΕΙΣ) διεκρίνοντο ἐπὶ πλείον των ἄλλων φυλῶν κατὰ τὸ ὅτι: —Ἐἶχον τυφλὴν ἀφροσύσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐστίαν. —Ἐπεβίωσαν τὴν ἐνότητά αὐτῆς εἰς τὸ σύνολον. —Ἐβυσίαζον τὴν πολιτείαν εἰς τὸ ἄτομον.»

—Δὲν ἀπεδέχοντο φιλίαν με ξένους, ἐναντι τῶν ὁποίων ἐπεδίωκον τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἑαυτῶν των ἀπὸ τούτους.

—Διεκρίνοντο διὰ τὴν λιτότητα των, καὶ τὴν ἐπίμονον τήρησιν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων., κ.τ.λ.

β) Ἐναντι τοῦ ὡς ἀνω γενικοῦ χαρακτηρισμοῦ «βυσίαζον τὴν πολιτείαν εἰς τὸ ἄτομον» ὁ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ διαφανεῖ ἀναγράφων μάλιστα ὅτι οὗτος ὑπεστήριξεν ἄλλοτε τὴν ἀντίθετον γνώμην.

γ) Ἐὰν οἱ ΔΩΡΙΕΙΣ τῆς Ἀρχαιότητος κατὰ τὴν ἀλληλοπροώθησιν των νοτιώτερον, πρὸς ἐπικράτησιν εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον δὲν ἐβυσίαζον τὴν πολιτείαν εἰς τὸ ἄτομον, καὶ δὲν εἶχον τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα, συνδεμένον με τὰ φυσικὰ καὶ ψυχικὰ χάρισμα τῆς φυλῆς των (ἐγνώσται ὑπὸ τὴν κακὴν ἄποψιν—μὴ ἀνεχόμενοι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἄλλου—καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν καλὴν ἄποψιν τῆς ὑπεροχῆς τῆς φυλῆς των ἐπιβαλλόμενοι πανταῶς με τὸ «πᾶς μὴ Ἕλληνας θάρβαρος»), ἰσομοιῶνται, ἀνήσυχτοι, ἀνεπιθυμοῦντες, ἐμποροὶ, φιλαπόδημοι κ.τ.λ.) ἢ ἙΛΛΑΣ δὲν ἔβυσίαζον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀπὸ μικρὰ κρατίδια, ἐρίζοντα πολιτικῶς, ἀλλὰ θὰ εἶχον σχηματίσει μίαν ἐνιασίαν Ἑλλάδα, ἰσχυρὰν καὶ μεγάλην, διατηρουμένην ἐπὶ αἰῶνας καὶ χιλιετηρίδας ἀνευ πολιτικῆς διακοπῆς.

Εἶναι εὐτύχημα τὸ ὅτι οἱ Ἕλληες ἠγάπων τὸν τόπον των καὶ ἠγωνίσθησαν παντοιοτρόπως πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις διὰ νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰ ζήσουν εἰς τὸν γεωγραφικὸν τοῦτον χώρον τῆς γενετήρας των, καθ' ὅλην τὴν ἐπὶ χιλιετηρίδας ἱστορίαν των μέχρι σήμερον.

δ) Ὡς γνωστὸν, ὁ Ἀθηναῖος ἱστορικὸς Θουκυδίδης (470 π.Χ.—396 π.Χ.), εἰς τὸν ὅποιον ἀναφέρεται ὁ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ, συνέγραψε τὸν ἐμφύλιον Πελοποννησιακὸν πόλεμον (431 — 399 π.Χ.) τῆς ἐποχῆς του.

Ὁ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ, γράφων τὴν ἱστορίαν του αὐτὴν ἀπέβλεψεν: εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν των πραγμάτων τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἐξήτασεν βαθεῶς τὰς

πράξεις τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν. Κατ' αὐτὴν ἀναφέρει δημογορίαν τοῦ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ μνημονεῖ τὴν περικοπήν:

«Ἐὰν τὰ ἄτομα εὐημεροῦν, τότε εὐημερεῖ καὶ ἡ πόλις, καὶ ἐὰν τὰ ἄτομα δυστυχοῦν, τότε δυστυχεῖ καὶ ἡ πόλις.»

Ἡ μνημονευομένη αὕτη περικοπή οὐδεμίαν σχέσιν ἢ σύνδεσιν ἔχει με τὴν γενικὴν παρατήρησίν μου, καὶ Ἕλληνας ἐβυσίαζον τὴν πολιτείαν εἰς τὸ ἄτομον, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ὡς ἰσχυρὰν δικαιοδοσίαν ὁ ἈΝΤΙΛΕΓΩΝ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ.

Ὁ ΠΕΡΙΚΛΗΣ, διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του ἐνώπιον τοῦ Δήμου προσεπάθησε νὰ πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους διὰ νὰ συνεχίσουν τὸν πόλεμον, λέγων ἐν συνεχείᾳ... «Σεῖς Κύριοι Ἀθηναῖοι, ἔνεκα τῶν οἰκονομικῶν σας ἀτυχημάτων, παραιτεῖσθε ἀπὸ τὴν προσάθειαν σωτηρίας τοῦ κοινοῦ (τῆς πολιτείας) κ.τ.λ.»

Συνεπῶς, ἐὰν ἐμελετᾶτο ἀπὸ τὸν ἀνωνυμογράφο, τὸ ἄρθρον Β 60 τοῦ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ἀσφαλῶς οὗτος δὲν θὰ ἐπρότεινε τοῦτο ὡς ἰσχυρὰν δικαιοδοσίαν τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς διαφωνίας του, ἡ ὁποία ὡς ἀποδεικνύεται δὲν ἔχει θέσιν καὶ δὲν εὐσταθεῖ.

Ἀπάντησις τέταρτη.

α) Ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ θέσιν τοῦ ΚΥΤΙΝΙΟΥ, ἐὰν εἶναι ὁ γήλοφος τοῦ ΧΛΩΜΟΥ ἢ τὸ ΚΕΡΑΜΕΙΔΑΡΙΟ, δὲν δύναμαι νὰ εἶμαι περὶ τούτου ἀπολύτως βέβαιος. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι βέβαιον, εἶναι ὅτι ἀναφέρεται κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς εἰς τὸν ἀναρῶν τοῦ Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ καὶ παρὰ τὸν παραπόταμον Ἀποστολίαν. Αἱ πρώται πηγαὶ τοῦ Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς Καλοσκοπῆς καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν περιοχὴν Ἐλεούσης, μετὰξὺ Πολυδρόσου - Λιλαίας, ὡς διατείνεται ὁ κ. Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ.

(Συνεχίζεται)
Ἀθήνα 7 Μαΐου 1965

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ νὰ μὴς γνωρίζουν ἐγκαίρως τὴν ἀλλαγὴν τῆς διευθύνσεώς των.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Τὴν Κυριακὴν 23 Μαΐου 1965 ἔλαβον χώραν εἰς Πολύδροσον Περνασσίδος οἱ Περιφερειακοὶ ἀγῶνες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων. Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Καστελλίων κατήγαγε περιφανὴ νίκη. Ἐκ τῶν ὁκτώ (8) ἐν συνόλῳ ἀγωνισμάτων ἐνίκησεν εἰς τὰ τέσσερα (4) καὶ κατέλαβε οὕτω τὴν Πρώτην Θέσιν καὶ ἀποσπά-

σαν οὕτω τὰ συγχαρητήρια ἐπάντων τῶν παρευρεθέντων. Ἐκτὸς τῶν διδασκάλων Καστελλίων, παρευρέθησαν εἰς τοὺς ἀγῶνας οἱ αἰδεσ. κ. Παναγιώτης Παπανικολάου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστελλίων κ. Παναγιώτης Τσακνιάς, ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας κ. Γεώργιος Διέννης κ. ἄ.

ΕΚΔΡΟΜΗ

Πρωτοβουλία τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καστελλίων, ἐπραγματοποιήθη τὴν 16ην Μαΐου ἡμερησίᾳ ἐκδρομὴ 175 ἀτόμων (5 Πόλυμαν) ἀπὸ Καστελλία — Ἀμφίσσα — Δελφούς — Ἀράχωβα — Ἀντίκυρα — Ἐργοστάσιον Ἀλυομιτίου — Ὄσιο Λουκά — Ἰτέα — Ἀμφίσσα — Καστελλία.

Ὅλοι οἱ ἐκδρομεῖς ἔμειναν κατενθουσιασμένοι. Εἰς τὴν Ἀντίκυραν παρετέθη γεῦμα καὶ ἡκολούθησε χορὸς συνοδείᾳ μουσικῶν ὀργάνων.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜ. ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ,"

Τὴν 25.5.1965 ὁ κ. Εὐάγγελος Πυθ. Κωτσίκης, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου «ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ», ὑπέβαλεν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν παραίτησίν του.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡ. ΧΑΛΑΤΣΑ

ριού — ἀποφυγὴ μεγάλων κακῶν).

Ἄ πο τε λ έ σ μ α τ α: Μείωσις παραγωγῆς — φτώχεια — μείωσις ἰδιωτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ πλούτου — μείωσις ἐκδηλώσεων κοινωνικῶν — διάλυσις καὶ ἀποσύνθεσις ἠθῶν, ἐθίμων — οἰκισμοῦ — σχολείων — Σὲ 30 χρόνια ἴδεν θὰ ὑπάρχη τὸ χωριὸν — Τελευταία ἀπογραφή ἀποκαρδιωτικὴ — Σήμερα μόνο γέροι περὶ τοὺς 800 — Δὲν ὑπάρχει αὐρία — Ἐίδωσεν τὸ χωριὸν 200 ἐπιστήμονας εἰς τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ ἡ ἀφαίμαξις ὑπῆρξε θανάσιμος—1939 τὸ ἀποκορύφωμα τῆς εὐημερίας του—

Θ ε ρ α π ε ρ ί α: Ἰδὲν ἀρκοῦν τὰ χρήματα, κἀλλὰ εἶναι καὶ ἄλλες ἐνέργειαι ἢ θέσεις ποὺ δὲν ἀπαιτοῦνται εἰς χρῆμα. Ἡ συνένωσις πολλῶν χωριῶν μέλημα καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑλλάδος.

α) Δώσε χρήματα καὶ ὅλα γίνονται.

β) Πῶς θὰ βροῦμε τὸ χρῆμα ἀπὸ ἐμᾶς (π. χ. ὁ Ἄγ. Γεώργιος Ἄνω Καστελλίων καὶ Μπαρούκος), ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τοὺς διαφόρους ὀργανισμοὺς.

γ) Ἐπιτροπὲς καὶ ἀνθρωποι, καὶ θέλω.

Τοπικὴ ἐργασία καὶ ἐνέργεια. 2.500 Καστελλιώτες τοῦ χωριοῦ καὶ ἐκτὸς ἐν συναγερωθῶν. Ἐπὴλυδες — Ξένοι — ἀφομοίωσις.

Ἡ θέσις ποὺ προβλήματος καὶ ἡ διαπίστωσις γνωστὰ, ἀλλὰ ἡ θεραπεία καὶ ἡ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἔχη τὸ ἀποτέλεσμα.

Τὰ μέσα θεραπειᾶς εἶναι πρὸς ἐννα. Μόνη πολιτικὴ καὶ πάνω ἀπ' ὅλα νὰ εἴμαστε σὲ κάθε στιγμή

καὶ νὰ μείνουμε Καστελλιώτες. Ἐδῶ συγχωρεῖται ὁ φανατισμός.

Α) Τ ὸ φ ρ ᾶ γ μ α
Προϋπολογισμὸς — προϋποθέσεις — μέσα ἐπιτυχίας — διακίνησις τῶν πολιτικῶν δυνάμεων — ἀποτέλεσμα: 30.000 ποτιστικὰ στρέμματα. Ἄνοδος 100% — εἰσόδημα ἐτήσιον, περίπου τὸ πενταπλάσιον.

Β) Ὑδρευσίς: Ἰνερὸ πόσιμον: Ἦλθε τὸ νερὸ — Ἀνάγκη νὰ ἀνεβῆ στὰ σπίτια — Νὰ γίνωνται οἱ νιπτήρες — Νὴ μπῆ στὶς κουζίνες καὶ στὰ ἀποχωρητήρια — Νὰ γίνωνται ἄλλα συντριβάνια καὶ στὴν μίαν καὶ στὴν ἄλλη πλατεία. Προοπτικὴ καθαριστῶν καὶ ὑδραγωγείου — συντήρησις χωλῶν καὶ ἀγωγῶν.

2) Ν ε ρ ὸ ἄ ρ θ ε υ τ ι κ ὸ: Τσιμεντοσωλήνες — δέση ἀπὸ ψηλὰ — προφύλαξις καὶ διαρροή — συντήρησις.

Γ) Φ ω τ ι σ μ ὸ ς: Γίνεται πραγματικότες — ὁ φωτισμὸς στὰ σπίτια — Ἐξηλεκτρισμὸς θραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς — ἠλεκτροφωτῆρες αὐλῶν καὶ χώρων σπιτιοῦ — Προσοχή — Κοινοτικὸς φωτισμὸς — πλατειῶν ὁδῶν — ἐκκλησίας, σχολείου.

Δ) Κ α π ν ὸ ς: Ἀδύνατον νὰ ἀποφύγωμε τὴν καπνοκαλλιέργεια — θελτίωσις σπόρου ὄχι ἀπόλυτος — ἄλλαι λύσεις — Ποιότης τοῦ ἠῶν ὑπάρχοντος — ἐπεξεργασία — θελτίωσις τρόπων — Ἐξεύρεσις ἀγορῶν, προοπτικαὶ καὶ συνθηκαὶ — Συνεταιρισμοὶ — ἀποπομπὴ τῶν μικροσυμπερόντων. Σταθερὴ ποιότης — προσαρμογὴ τῆς τιμῆς — σταθερὴ ἀγορὰ — Ὅχι ἀβεβαιότης.

Ε) Κοινοτικὸν εἰσὸδον —

Νομαρχία — Ὑπ. Ἐσωτερικῶν — Μεταλλεῖα — καταστροφὴ ἐπιφανειακῆ τοῦ πλοῦτου μας παρὰ τὸν μεταλλευτικὸν κώδικα

— Ἄλλοι πόροι διὰ τὴν διενέργειαν ἔργων.

ΣΤ) Β ε λ τ ῖ ω σ ῖ ς γ ε ω ρ γ ῖ α ς — κ τ η ν ο τ ρ ο φ ῖ α ς — δ α σ ὶ ν — μ ε τ α λ λ ε ῖ α.

1) Σπόροι — σιτηρὰ — ἀναδαιμὸς σιδηροτύπων — μηχανικὴ καλλιέργεια — ἀμπέλια — κήποι καὶ φρούτα ἐν ἀφθονίᾳ.

2) Βελτίωσις ράσας ζῶων — συνεχίσις τῆς νομαδικῆς κτηματοτροφίας — παράλληλος ἡ οἰκόσιτος — ἀγελαδοτροφία — πειραματισμός.

3) Περιφρούρησις τῶν ὀρίων τῆς κοινότητος ἀπὸ πλευρᾶς βοσκῆς καὶ ὑλοσπορίας.

4) Δ ᾶ σ η — λελογισμένη ἐκμετάλλευσις καὶ προφύλαξις — δημιουργία βοσκοτοπιῶν — φυτῶνα καὶ ἀπασχόλησις κατοίκων.

5) Μ ε τ α λ λ ε ῖ α: Ἐργασία καὶ ἀπασχόλησις εἰς αὐτὰ — ἐργοστάσιον ἐπεξεργασίας ἀλουμίνιας.

Ζ) Τ ο υ ρ ῖ σ μ ὸ ς. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι θὰ τὸν προκαλέσωμε — Χρειάζεται βέλγησις καὶ μάχη — Ξενοδοχεῖα ὕπνου — φαγητοῦ — ἐξοχικὰ κέντρα — ἀξιθεάτα — ἐκδηλώσεις — συμφασμένοις μετὰ τὴν ἐν γένει διαμόρφωσιν τοῦ χωριοῦ.

Η) Γ υ μ ν ᾶ σ ῖ ο ν: Βασικὸς πόρος — Κίνησις τῶν πάντων: Οἰκίων, καταστημάτων — μορφὴ πλέον κωμωπῶλεως — ποῦ εὐρίσκειται τὸ θέμα — ἐνέργεια — κτίριον καὶ αὐτὸ συμφασμένο μετὰ τὴν ἐν γένει διαμόρφωσιν τοῦ χωριοῦ μας.

Θ) Δ ῖ α μ ὸ ρ φ ω σ ῖ ς καὶ ἰ β ε λ τ ῖ ω σ ῖ ς π ο ὗ χ ω ρ ῖ ο ὄ μ α ς.

Ι) Σ π ῖ τ ῖ α: Ἰασηθῆστωμα — φωτισμὸς — ὕδρευσις — ἀποχωρητήρια ἱπᾶνω καὶ λουτρὰ — ἔπαθλον δι' αὐτὸ — καθαριότης καὶ ἐμφάνισις.

2) Ἐκκλησία: Βελτιώσεις — ἐξοχικῆσις — χώρος Χρ. Χαλατσᾶ — παγκάκια — πρατήρια — ἀποχωρητήρια καὶ λουτρὰ παιδιῶν — ἀνοικοδόμησις Ἄγ. Νικολάου καὶ ἰσθόρησις τοῦ Ἄγ. Γεωργίου Μπαρούκας — Φωτογραφία ὄλων τῶν διατελεσάντων ἱερέων.

3) Σ χ ο λ ε ῖ ο ν: Ἐπισκευὴ — ὄργανα — συσσίτια — διαμόρφωσις τοῦ χώρου — λουτρὰ σχολικὰ — Φωτογραφία ὄλων τῶν διατελεσάντων διδασκάλων.

4) Ἰ Π α ῖ δ ῖ κ ῆ χ α ρ ᾶ: Ὅλοι συνεισφορά.

5) Π λ α τ ε ῖ α ῖ: Ἐστιατόρια σφάξιμο, ψήσιμο — καθαριότητα — πρῶθλεψις διὰ πολλὰ ἄτομα — προθεσμίας, ἐξυπηρέτησις — πρῶθλεψις ὄλων τῶν συγχρόνων πραγμάτων — τοπικὸ χρώμα, κρασιά, τυπαποιήσις.

Ἐξοχικὰ ἐντὸς τοῦ Χωριοῦ — Ζαγγανά διαμόρφωσις — πρῶθλεψις καὶ δανειοδότησις — τηλεπικοινωνία.

7) Ὁ δ ο ῖ: Κεντρικὰ ἀρτηρία — ὁδὸς πρὸς Ἄνω Καστελλία — γέφυρα — Ὀδικαὶ ἀρτηρία ἐντὸς τοῦ χωριοῦ καὶ διάστρωσις — βρ-σες — διαμόρφωσις καὶ τῶν βασικῶν καὶ τῶν τοῦ χωριοῦ.

9) Κοινοτικὸν Κ α τ ᾶ σ τ η μ α: Ἀρχεῖον — διαμόρφωσις τηλεφωνείων — ταχυδρομείον — δημοτικὰ λουτρὰ.

10) Σ υ ν ε τ α ῖ ρ ῖ σ μ ο ῖ: Ἀλληλοσφάλλισις — Προμηθευτικὸ (φορμακίον — λιπασμάτων — εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως).

11) Ἀγροτολίσχη: Ἐμπλουτισμὸς — προσπάθεια διατήρησις ἠθῶν καὶ ἐθίμων — χορῶν, τραγουδιῶν — γάμων — βαφτισιῶν — λαϊκῶν ἑορτῶν καὶ πανηγυριῶν.

(Συνεχίζεται)